

З урахуванням викладеного положення ст. 625 ЦК регулюють зобов'язальні правовідносини, тобто поширюються на порушення грошового зобов'язання, яке існувало між сторонами до ухвалення рішення суду.

При цьому ч. 3 ст. 11 ЦК, в якій йдеться про те, що цивільні права та обов'язки у випадках, встановлених актами цивільного законодавства, можуть виникати з рішення суду, не дає підстав для застосування положень ст. 625 ЦК у разі наявності між сторонами деліктних, а не договірних зобов'язань. Крім того, із рішення суду зобов'язальні правовідносини не виникають, оскільки вони виникають з актів цивільного законодавства, про що й зазначено в ст. 11 ЦК, адже рішення суду лише підтверджує наявність чи відсутність правовідносин і вносить в них ясність та визначеність.

Також слід зазначити, що відшкодування шкоди — це відповідальність, а не боргове (грошове) зобов'язання, на шкоду не повинні нараховуватись проценти за користування чужими грошовими коштами, що теж є відповідальністю. Отже, нарахування процентів на суму шкоди є фактично подвійною мірою відповідальності.

Таким чином, дія ч. 2 ст. 625 ЦК про обов'язок боржника, який прострочив виконання грошового зобов'язання, сплатити на вимогу кредитора суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, не поширюється на правовідносини, що виникають у зв'язку із завданням шкоди.

Цей інформаційний лист погоджено суддями судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.

**ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТ
ВИЩОГО СПЕЦІАЛІЗОВАНОГО СУДУ
УКРАЇНИ З РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ
І КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ ПРО ОКРЕМІ
ПИТАННЯ ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 370 ЦПК
ВІД 16 СІЧНЯ 2013 Р. № 10-76/0/4-13**

Головам апеляційних судів областей,
міст Києва та Севастополя,
Апеляційного суду Автономної
Республіки Крим

Розглянувши лист голови Апеляційного суду Черкаської області щодо застосування ст. 370 ЦПК, судова палата у цивільних справах Вищого спе-

ціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ зазначає таке.

Зі змісту запиту зрозуміло, що до згаданого Апеляційного суду в порядку ст. 370 ЦПК надходять заяви про видачу дублікатів виконавчих листів, виданих військовим місцевим судом Черкаського гарнізону, який було ліквідовано відповідно до Указу Президента України від 14 вересня 2010 р. № 900/2010, а його архів передано на збереження до Апеляційного суду Черкаської області.

Відповідно до ст. 370 ЦПК замість втраченого оригіналу виконавчого документа суд, який його видав, має право видати дублікат. Відповідна заява має бути розглянута в судовому засіданні.

Положеннями ЦПК зазначену ситуацію не врегульовано, а тому відповідь на порушене питання знаходиться в площині системного та логічного розуміння норм цього Кодексу.

З урахуванням змісту статей 370, 107 ЦПК всі справи, що підлягають вирішенню в порядку цивільного судочинства, розглядаються районними, районними у містах, міськими та міськрайонними судами (тобто судами першої інстанції).

Оскільки апеляційний суд не є судом першої інстанції і не є судом, який видавав зазначений виконавчий документ, а подання заяви в порядку ст. 370 ЦПК до апеляційного суду позбавить заявника права на апеляційне оскарження судового рішення, гарантованого ст. 129 Конституції України та ст. 13 ЦПК, то судом, який має розглянути відповідну заяву, є суд першої інстанції. При цьому підсудність справи має визначатись за місцем знаходження архіву ліквідованого суду, тобто за місцем знаходження апеляційного суду.

Принагідно слід зазначити, що аналогічним чином мають вирішуватись питання підсудності скарг на дії державного виконавця (ч. 2 ст. 384 ЦПК).

Цей інформаційний лист погоджено судьями судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ.